

Література:

1. Niyazi Ozdemir, Furkan Sarsilmaz, Nuri Orhan. The Effect of Cementite Size and Morphology on the Abrasive Wear. Behavior of UHC Steel. - Journal of Tribology, 2008, vol. 130, №4, pp. 56...60.
2. Ramadan J. Mustafa. Abrasive Wear of Continuous Fibre Reinforced Al And Al-Alloy Metal Matrix Composites. - Jordan Journal of Mechanical and Industrial Engineering, 2010, vol. 4, №2, pp. 246...255.

Калінський Є. О.

к.т.н., доцент кафедри товарознавства, стандартизації та сертифікації Херсонський національний технічний університет, м. Херсон

НАЦІОНАЛЬНІ І ЄВРОПЕЙСЬКІ АСПЕКТИ СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Зобов'язання України узгодити національне законодавство у сфері ТБТ з європейським містить як переваги, так і виклики для українського бізнесу. Перевагою є остаточний перехід на фактично міжнародні технічні регламенти, що визнаються в ЄС та багатьох інших країнах світу, що знизить нетарифні бар'єри в торгівлі з цими країнами, покращить доступ на ринки та стимулюватиме експорт. Особливо відчутним зниження нетарифних обмежень буде у секторах (сферах), щодо яких будуть підписані Угоди АСАА (Угода про оцінку відповідності та прийнятність промислових товарів, англ. Agreements on Conformity Assessment and Acceptance of Industrial Goods).

Угода про асоціацію може дати українським виробникам нові можливості, але це не відбудеться автоматично. Європейський ринок відкриється для них лише у випадку, якщо Україна виконає декілька завдань, змінивши національне законодавство та успішно впровадивши ці зміни.

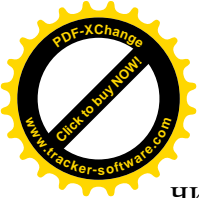
Одне з таких завдань – необхідність докорінної зміни системи технічного регулювання за європейським зразком.

У світі формується тотальна недовіра до системи стандартизації України, оскільки у нас досі ніхто не ставив питання про її ефективність. Обов'язкові стандарти, технічні умови та сертифікація продукції, успадковані від СРСР, – це ті гальмівні регуляторні елементи, які сьогодні створюють штучні перепони для розвитку економіки та виходу України на міжнародні ринки.

Реформи, які потрібно провести стосуються питань технічного регулювання: хто визначає параметри безпеки та контролює якість продукції, розробляє стандарти для промисловості та який характер вони мають.

В Україні до сих пір стандартизація – це прерогатива держави. Окрім того, у нас досі діє обов'язковий характер стандартів. Це є неймовірним атавізмом з погляду сучасної промисловості в усіх розвинених країнах. В ЄС у розробленні стандартів, які загалом мають добровільний характер, беруть участь всі зацікавлені сторони, а держава визначає обов'язковими лише засадничі параметри безпеки. Організації зі стандартизації CEN (Європейський Комітет зі Стандартизації) та CENELEC (Європейський Комітет з Електротехнічної Стандартизації) виробляють стандарти, спрямовані на досягнення цих вимог. Виробник має право працювати за своїми стандартами, якщо доведе безпеку своєї продукції.

Тому для України значним проривом в 2014 – 2015 рр. стало ухвалення та внесення змін в існуючі закони, які вносять в систему технічного регулювання більше прозорості та зрозумілості. Це Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скорочення кількості документів дозвільного характеру" від 09.04.2014 № 1193 – VII), "Про метрологію та метрологічну діяльність" (набрання

чинності відбудеться 10.02.2016). Їх прийняття було кроком для виконання Угоди про асоціацію.

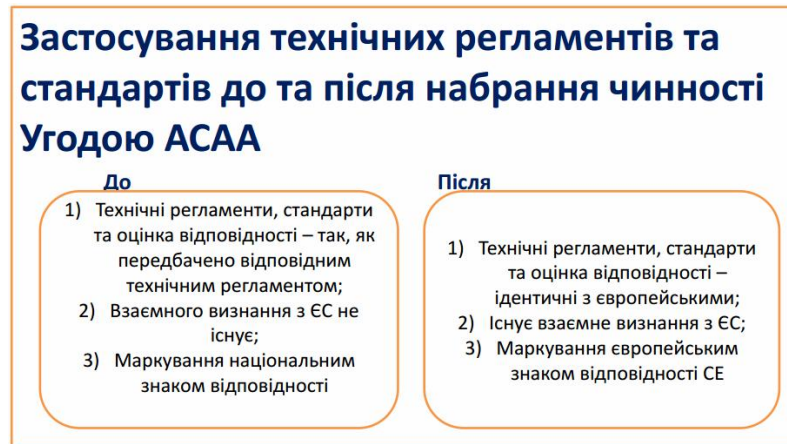

Рис. 1. Порівняльний аналіз змін у застосуванні технічних регламентів та стандартів після прийняття Угоди АСАА.

Рис. 2. Організація стандартизації в Україні згідно нової редакції Закону України «Про стандартизацію».

Найважливішим етапом реформування є ухвалення Закону України "Про технічні регламенти та оцінку відповідності" (набрання чинності відбудеться 10.02.2016), що в свою чергу забезпечить виконання Угоди про оцінку відповідності та прийнятності промислових товарів з ЄС (Agreement on conformity assessment and acceptance of industrial products, угода АССА).

В результаті зменшився перелік дозвільних документів для бізнесу та відбулося зближення з європейською системою метрології.

Окреме важливе місце посідає закон про стандартизацію, який законодавчо закріплює добровільну природу національних стандартів за чітко визначеними винятками та передає функції національного органу зі стандартизації від органу влади – державному підприємству.

Та це, звісно, не весь обсяг роботи, яку треба провести. Підсумовуючи можна сказати, що Україна зробила перші кроки на шляху до реформування системи технічного регулювання. Але вирішальним є зберегти темп реформ та готовність до їх реалізації.

Література:

1. Про технічні регламенти та оцінку відповідності. Закон України від 15.01.2015 № 124-VIII. - Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 14, ст.96
2. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо скорочення кількості документів дозвільного характеру. Закон України. - Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 23, ст.873)
3. Про метрологію та метрологічну діяльність. Закон України. - Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 30, ст.1008)
4. Закону України «Про стандартизацію» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 31, ст.1058)
5. Сайт Представництва Європейського Союзу в Україні http://eeas.europa.eu/delegations/ukraine/index_uk.htm